

Sygn. akt III K 73/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w III Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący SSO Andrzej Żuk

Protokolant Patrycja Poczynek

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Bolesławcu – Mai Zielińskiej

po rozpoznaniu w dniu 19.11.2012r., 07.01.2013r., 18.02.2013r., 11.03.2013r., 22.04.2013r., 29.04.2013r., 24.06.2013r., 18 lipca 2013r.

sprawy karnej

P. Ł. ur. (...)

w Ł. syna Z. i C. z domu Z.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 3 listopada 2001r. do dnia 27 maja 2002r. w K., pow. (...), działając czynem ciągłym, z góry powziętym zamiarem, wprowadził w błąd (...) spółki jawnej PPHU (...)w K., co do możliwości płatniczych prowadzonego przez siebie przedsiębiorstwa – (...)w W., po czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że pobrał towar w postaci mąki o łącznej wartości 296.130,02 zł, a następnie nie uregulował zadłużenia wynikającego z następujących faktur:

- z dn. 03.11.2001r., nr (...), na kwotę 1.583,60 zł,
- z dn. 18.03.2002r., nr (...), na kwotę 17.130,70 zł,
- z dn. 20.03.2002r., nr (...), na kwotę 20.597,50 zł,
- z dn. 22.03.2002r., nr (...), na kwotę 9.137,80 zł,
- z dn. 25.03.2002r., nr (...), na kwotę 9.790,50 zł,
- z dn. 26.03.2002r., nr (...), na kwotę 19.420,50 zł,
- z dn. 28.03.2002r., nr (...), na kwotę 8.121,30 zł,
- z dn. 28.03.2002r., nr (...), na kwotę 20.088,18 zł,
- z dn. 03.04.2002r., nr (...), na kwotę 8.239,00 zł,
- z dn. 04.04.2002r., nr (...), na kwotę 19.163,70 zł,
- z dn. 05.04.2002r., nr (...), na kwotę 20.223,00 zł,
- z dn. 11.04.2002r., nr (...), na kwotę 7.650,50 zł,

- z dn. 12.04.2002r., nr (...), na kwotę 19.516,80 zł,
- z dn. 17.04.2002r., nr (...), na kwotę 20.308,60 zł,
- z dn. 19.04.2002r., nr (...), na kwotę 9.317,56 zł,
- z dn. 23.04.2002r., nr (...), na kwotę 9. 482,34 zł,
- z dn. 29.04.2002r., nr (...), na kwotę 20.370, 66 zł,
- z dn. 07.05.2002r., nr (...), na kwotę 9.062,90 zł,
- z dn. 09.05.2002r., nr (...), na kwotę 6.956, 85 zł,
- z dn.14.05.2002r., nr (...), na kwotę 2. 953, 20 zł,
- z dn. 21.05.2002r., nr (...), na kwotę 20.586,80 zł,
- z dn. 25.05.2002r., nr (...), na kwotę 9.298,30 zł,
- z dn. 27.05.2002r., nr (...), na kwotę 7.179,70 zł,

czym działał na szkodę R. W. (1) i A. G. (1),

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk przy zast. art. 12 kk

I. oskarżonego P. Ł. uniewinnia od zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. koszty nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu w kwocie 1200 zł oraz 276 zł podatku od towarów i usług;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego P. Ł. poniesione przez niego wydatki w kwocie 790 zł;

IV. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. Ł. był prezesem (...) spółki z o.o., która rozpoczęła działalność gospodarczą w 1997r. Główną działalnością spółki był transport towarowy i spedycja krajowa. W ramach tej działalności P. Ł. korzystał z samochodów dostawczych, jakimi dysponował na podstawie dziewięciu umów leasingowych zawartych z (...) spółką z o.o. z siedzibą w W.. Spółka wykonywała usługi przewozowe m.in. na rzecz takich dużych podmiotów gospodarczych jak A., N. C. i M..

Dowód: odpis z Rejestru Handlowego k. 198, wyjaśnienia P. Ł.k. 314 – 318, k.435- 440, k. 992, k. 1103-1105, k. 1563v.- 1564, pismo spółki (...) sp. z o.o.k. 1639-1641

We wrześniu 2001r. P. Ł.nawiązał współpracę z PPHU (...)sp.j. w K.reprezentowanej przez R. W. (1)i A. G. (1)w zakresie dystrybucji mąki na terenie W.. W tym czasie PPHU (...)sp.j. A. G. (1)i R. W.prowadziła prace inwestycyjne, budowała duży młyn, stąd też poszukiwała nowych rynków zbytu, zaś rynek (...)był duży i chłonny. Przed nawiązaniem współpracy PPHU (...)sp.j. pozytywnie zweryfikowała wiarygodność (...) sp. z o.o.

Dowód: zeznania A. G. (1)k. 467-469, k. 1133-1135, k. 1580 v. – 1582, zeznania R. W. (1)k. 43, 66, 140, 197, 327-330, 464- 466, 1136-1137, k. 182-1584., wyjaśnienia P. Ł.k. 314 – 318, k. 435- 440, k. 992, k. 1103-1105, k. 1563v- 1564.

P. Ł.wyszukał na terenie W.piekarnie i cukiernie, które były zainteresowane zakupem mąki. (...) spółka z o.o.odbiierała mąkę przygotowaną i przewożoną z PPHU (...)sp.j. A. G. (1)i R. W.w K.do W.w dostawach 24 tonowych, zaś nadwyżki, jaki powstały na skutek niesprzedania towaru, przechowywane były w magazynach znajdujących się na terenie W., które zostały wynajęte przez P. Ł..

Dowód: zeznania A. G. (1) k. 467-469, k. 1133-1135, k. 1580v – 1582, zeznania R. W. (1) k. 43, 66, 140, 197, 327-330, 464- 466, 1136-1137, k. 182-1584, odpis pełny z Rejestru Przedsiębiorców k. 32-35, zeznania R. H. k. 192-193, zeznania T. F. k. 156, zeznania H. K. k. 157v, zeznania K. M. k. 158v, zeznania K. K. k. 159-159v, wyjaśnienia P. Ł. k. 314 – 318, k. 435- 440, k. 992, k. 1103-1105, k. 1563v- 1564.

W 2001r., kiedy doszło do nawiązania współpracy pomiędzy (...) spółką z o.o.a PPHU (...)sp.j. A. G. (1)i R. W., przychody firmy (...)wyniosły 1 271 413 złotych, z kolei koszty kształtowały się na poziomie 1 270 012,96 złotych. Spółka nie posiadała w tym czasie zaległości podatkowych. Zalegała natomiast na rzecz Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Funduszu Ubezpieczenia Zdrowotnego oraz Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, jednak zadłużenie to było nieduże i stopniowo dopiero narastało, osiągając w lipcu 2002r. łączną kwotę 27 722, 12 złotych.

Dowód: Informacja z Urzędu Skarbowego w W. z dnia 24.01. 2005r. k. 259.

Współpraca stron opierała się na umowie ustnej. Do poszczególnych transakcji dochodziło na podstawie zamówień składanych telefonicznie, bądź w formie faksu. Termin płatności za poszczególne zamówienia określany był na 1 miesiąc od daty wystawienia faktury, ale od początku nie był dotrzymywany. Płatności były realizowane z dwu-, trzymiesięcznym opóźnieniem. Taka sytuacja była akceptowana przez A. G. (1) i R. W. (1). W trakcie całego okresu współpracy ze spółką (...) byli oni na bieżąco informowani przez osoby odpowiedzialne w ich firmie za realizację zamówień o dokonanych przez spółkę płatnościach oraz istniejących zaległościach, przedstawiane im były wydruki i zestawienia z takimi danymi. Płatności spółki (...) na rzecz spółki (...) za dostarczaną mąkę przedstawiały się w następujący sposób:

Faktura Vat/ (...) z dn. 08.09.2001r. na kwotę 4 055 30 zł zapłacona została dn.11.10.2001r.,

Faktura Vat / (...) z dn.10.09.2001r. na kwotę 14.198,90 zł zapłacona została 22.10.2001r.,

Faktura Vat/ (...) z dn.11.09.2001r. na kwotę 5.745,90 zł zapłacona została dn. 24.10.2001r.,

Faktura Vat/ (...) z dn.14.09.2001 r. na kwotę 390.55 zł zapłacona została dn. 24.10.2001r.,

Faktura Vat/ (...) z dn.15.09.2001r. na kwotę 4.226,50 zł zapłacona została dn. 05.11.2001r.,

Faktura Vat/(...)z dn. 20.09.2001r. na kwotę 2.343,30zł. zapłacona została 05.11.2001r.,

Faktura Vat/ (...) z dn. 26.09.2001r. na kwotę 6.275,55zł. opłacona została dn. 05.11.2001r.,

Faktura Vat /(...)z dn. 27.09.2001r. na kwotę 17.954,60zł. opłacona została 05.11.2001r.,

Faktura Vat/(...)z dn. 29.09.2001r. na kwotę 5.810,10zł. opłacona została 26.11.2001r.,

Faktura Vat/ (...) z dn. 03.10.2001r. na kwotę 4.162,30 zł. opłacona została 30.11.2001r.,

Faktura Vat/(...)z dn. 09.10.2001r. na kwotę 5.649,60 zł. opłacona została 30.11.2001r.,
Faktura Vat/(...)z dn. 13.10.2001r. na kwotę 5.499,80zł. opłacona została10.12.2001r.,
Faktura Vat/(...)z dn. 16.10.2001r. na kwotę 727,60zł. opłacona została10.12.2001r.,
Faktura Vat/(...)z dn. 16.10.2001r. na kwotę 11.342,00zł. opłacona została 03.01.2002r.,
Faktura Vat// (...) z dn. 16.10.2001r. na kwotę 5.713,80zł. opłacona została 13.12.2001r.,
Faktura Vat / (...) z dn. 18.10.2001r. na kwotę 3.616,60zł. opłacona została 28.12.2001r.,
Faktura Vat / (...) z dn. 22.10.2001r. na kwotę 3.959,00zł. opłacona została 03.01.2002r.,
Faktura Vat /(...)z dn. 24.10.2001r. na kwotę 20.958,60zł. opłacona została 10.01.2002r.,
Faktura Vat /(...)z dn. 27.10.2001r. na kwotę 3.873.40zł. opłacona została 10.01.2002r.,
Faktura Vat / (...) z dn. 31.10.2001r. na kwotę 4.092,75zł. opłacona została 10.01.2002r.,
Faktura Vat / (...) z dn. 05.11.2001r. na kwotę 6.141, 80zł. opłacona została 17.01.2002r.,
Faktura Vat / (...) z dn. 05.11.2001r. na kwotę 3.600, 55zł. opłacona została 21.01.2002r.,
Faktura Vat / (...) z dn. 08.11.2001r. na kwotę 834,60 zł. opłacona została 24.01.2002r.,
Faktura Vat / (...) z dn. 15.11.2001r. na kwotę10.785,60 zł. opłacona została 25.01.2002r.,
Faktura Vat / (...) z dn. 16. 11.2001r. na kwotę 5.799,40 zł. opłacona została 25. 01.2002r.
Faktura Vat / (...) z dn. 23. 11.2001r. na kwotę 5.799,40 zł. opłacona została 25. 01.2002r.
Faktura Vat / (...) z dn. 27. 11.2001r. na kwotę 7.939.40 zł. opłacona została 28. 01.2002r.
Faktura Vat / (...) z dn. 12.01.2001r. na kwotę 7.811.00 zł. opłacona została 28.01.2002r.,
Faktura Vat / (...) z dn. 06.12.2001r. na kwotę 5.435.60 zł. opłacona została 28.01.2002r.,
Faktura Vat / (...) z dn. 10.12.2001r. na kwotę 3.103,00 zł. opłacona została 28.01.2002r.,
Faktura Vat / (...) z dn. 02.01.2002r. na kwotę 9.390,32zł. opłacona została 19. 02.2002r.,
Faktura Vat / (...) z dn. 03.01.2002r. na kwotę 10.036,60zł. opłacona została 19.02.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 10.01.2002r. na kwotę 139,10zł. opłacona została 19.02.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 12.01.2002r. na kwotę 9.080,02zł. opłacona została 22.02.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 12.01.2002r. na kwotę 10.785,60 zł. opłacona została 28.02.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 16.01.2002r. na kwotę 20.121,35 zł. opłacona została 05.03.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 18.01.2002r. na kwotę 8.041,05zł. opłacona została 22.02.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 21.01.2002r. na kwotę 20.153,45zł. opłacona została 18.03.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 24.01.2002r. na kwotę 10.614,40zł. opłacona została 06.03.2002r.,

Faktura Vat/ (...) z dn. 26.01.2002r. na kwotę 19.084,09zł. opłacona została 20.03.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 28.01.2002r. na kwotę 8.237,08zł. opłacona została 07.03.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 29.01.2002r. na kwotę 8.388,80zł. opłacona została 20.03.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 31.01.2002r. na kwotę 18.981,80zł. opłacona została 29.03.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 04.02.2002r. na kwotę 8.217,60zł. opłacona została 20.03.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 06.02.2002r. na kwotę 19.645,20zł. opłacona została 29.03.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 07.02.2002r. na kwotę 5 767,30zł. opłacona została 29.03.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 12.02.2002r. na kwotę 8.934,50 zł. opłacona została 03.04.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 14.02.2002r. na kwotę 20.062,50zł. opłacona została 11.04.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 15.02.2002r. na kwotę 8.093,05 zł. opłacona została w dniach 18 i 22.04.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 19.02.2002r. na kwotę 8.324,60zł. opłacona została 22.04.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 22.02.2002r. na kwotę 7.452,55zł. zapłacona została 22.04.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 25.02.2002r. na kwotę 19.597,05zł. opłacona została w dniach 22 i 25.04.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 26.02.2002r. na kwotę 8.271,10zł. zapłacona została 25.04.2002r.,
Faktura Vat/ (...) dn.28.02.2002r. na kwotę 8.185,50zł. zapłacona została w dniach 25.04.2002r. i 06.05.2002r.,
Faktura Vat/ (...) z dn. 01.03.2002r. na kwotę 9.416,00zł. opłacona została 06.05.2002r.
Faktura Vat/ (...) z dn. 04.03.2002r. na kwotę 20.458,40zł. opłacona została w dniach 6 i 17.05.2002r.
Faktura Vat/ (...) z dn. 07.03.2002r. na kwotę 18.964,68 zł. opłacona została w dniach 23, 24 i 27.05.2002r.
Faktura Vat/ (...) z dn. 08.03.2002r. na kwotę 20.244,40zł. opłacona została 27.05.2002r.
Faktura Vat/ (...) z dn. 12.03.2002r. na kwotę 19.620,16zł. opłacona została 11.06.2002r.
Faktura Vat/ (...) z dn. 13.03.2002r. na kwotę 21.016,94 zł. opłacona została 18.06.2002r.
Faktura Vat/ (...) z dn. 15.03.2002r. na kwotę 8.988,00 zł. opłacona została w dniu 30.07.2002r.

Łączna kwota zapłaconych faktur wyniosła 582.159,69 złotych.

Dowód: zestawienie faktur VAT rozliczonych k. 475, kopie faktur k.116-137, zeznania A. W. (1) k. 20-21 sprawa o sygn. akt Ko 758/11, k. 1584v-1585.

W 2002 r. kondycja finansowa (...) spółki z o.o. uległa znacznemu pogorszeniu. Było to spowodowane kilkoma niezależnymi czynnikami m.in. trudnościami z uzyskaniem należności za wykonywane na rzecz innych kontrahentów usługi transportowe, trudnościami w sprzedaży mąki uprzednio nabytej od spółki (...) na rynku (...), jak również koniecznością wykonywania napraw samochodów użytkowanych przez (...) spółkę z o.o., co powodowało zmniejszenie możliwości transportowych firmy oraz potrzebę generowania dużych środków finansowych na koszty napraw.

Dowód: wyjaśnienia P. Ł. k. 314 – 318, k. 435- 440, k. 992, k. 1103-1105, k. 1563v- 1564.

Z uwagi na pogarszającą się sytuację spółki (...), powiększające się zaległości finansowe, P. Ł. kilkakrotnie kontaktował się z A. G. (1) telefonicznie. W trakcie tych rozmów informował go o przyczynach zaistniałych opóźnień w płatnościach, wskazując m.in. na problemy z uzyskaniem zapłaty od swoich kontrahentów, konieczność wydłużania im terminów płatności. W kwietniu 2002r. P. Ł. wystosował także do A. G. (1) pismo z propozycjami obniżenia ceny mąki kierowanej na rynek (...), wskazując na brak jej konkurencyjności oraz związane z tym problemy ze zbytem. Równocześnie P. Ł. zaproponował wykonywanie na rzecz spółki (...) usług transportowych na terenie całego kraju, których koszt miałby być zaliczony na poczet nieuregulowanych przez A. (...) należności, pozwoliłoby także na kontynuowanie współpracy pomiędzy tymi dwoma podmiotami. Podobnej treści pisma P. Ł. wystosował także do pozostałych swoich wierzycieli. Przedstawiciele PPHU (...) sp.j. nie wyrazili zgody na zmniejszenie cen mąki, nie wykazali zainteresowania propozycją świadczenia przez (...) sp. z o.o. usług transportowych, ponieważ posiadali własną bazę transportową.

Dowód: zeznania A. G. (1)k. 467-469, k. 1133-1135, k. 1580 v. – 1582, zeznania R. W. (1)k. 43, k.66, k. 140, k. 197, k. 327, 330, 464, 466, k. 1136-1137, k. 1582- 1584, wyjaśnienia P. Ł.k. 314 – 318, k. 435-440, k. 1103 -1105, k. 1563v.- 1564, pismo (...) sp. z o.o.do A. G. (1)k. 775, pisma A.do wierzycieli k. 793-796.

W dniu 27 maja 2002r. spółka (...) wykonała ostatnią dostawę mąki na rzecz spółki (...).

Dowód: zeznania A. G. (1)k. 467-469, k. 1133-1135, k. 1580 v. – 1582, zeznania R. W. (1)k. 43, k.66, k. 140, k. 197, k. 327, 330, 464, 466, k. 1136-1137, k. 1582- 1584, wyjaśnienia P. Ł.k. 314 – 318, k. 435-440, k. 1103 -1105, k. 1563v.- 1564,

Pomimo zakończenia współpracy (...) sp. z o.o. do końca lipca 2002r. na poczet zobowiązań względem firmy (...) dokonała wpłat łącznie kwoty 49.625,10 złotych, tj.;

- w dniu 11 czerwca 2002r. kwotę 19.620,16 złotych;

- w dniu 18 czerwca 2002r. kwotę 21.016,94 złote;

- w dniu 30 lipca 2002r. kwotę 8.988 złotych.

Dowód: zestawienie faktur rozliczonych k. 475, wyjaśnienia P. Ł.k. 314–318, k. 435-440, k. 1103-1105, k. 1563v.- 1564,

(...) spółka z o.o. w okresie współpracy z PPHU (...). pobrała mąkę o wartości 876 706,08 złotych, z czego zapłaciła 582.159,69 złotych. Spółka nie uiściła należności w kwocie 294.546,39 złotych z tytułu nabycia mąki na podstawie faktur:

- z dn.18.03.2002r., nr (...), na kwotę 17.130,70 zł.

- z dn. 20.03.2002r., nr (...), na kwotę 20.597,50 zł.

- z dn. 22.03.2002r., nr (...), na kwotę 9.137,80 zł.

- z dn. 25.03.2002r., nr (...), na kwotę 9.790,50 zł.

- z dn. 26.03.2002r., nr (...), na kwotę 19.420,50 zł.

- z dn. 28.03.2002r., nr (...), na kwotę 8.121,30 zł.

- z dn. 28.03.2002r., nr (...), na kwotę 20.088, 18 zł.

- z dn. 03.04.2002r., nr (...), na kwotę 8.239,00 zł.

- z dn. 04.04.2002r., nr (...), na kwotę 19.163,70 zł.

- z dn. 05.04.2002r., nr (...), na kwotę 20.223,00 zł.
- z dn. 11.04.2002r., nr (...), na kwotę 7.650,50 zł.
- z dn.12.04.2002r., nr (...), na kwotę 19.516,80 zł.
- z dn. 17.04.2002r., nr (...), na kwotę 20.308,60 zł.
- z dn. 19.04.2002r., nr (...), na kwotę 9.317,56 zł.
- z dn. 23.04.2002r., nr (...), na kwotę 9.482,34 zł.
- z dn. 29.04.2002r., nr (...), na kwotę 20.370, 66 zł.
- z dn. 07.05.2002r., nr (...), na kwotę 9.062,90 zł.
- z dn. 09.05.2002r., nr (...), na kwotę 6.956,85 zł.
- z dn.14.05.2002r., nr (...), na kwotę 2.953,20 zł.
- z dn. 21.05.2002r., nr (...), na kwotę 20.586,80 zł.
- z dn. 25.05.2002r., nr (...), na kwotę 9.298,30 zł.
- z dn. 27.05.2002r., nr (...), na kwotę 7.179,70 zł.

Dowód: zestawienie faktur nierozliczonych k. 476, zestawienie faktur rozliczonych k. 475, kopie faktur k.116-137, zestawienie należności k. 52-63, k. 74-81, kopie faktur k.116-137.

W lipcu 2002r. z uwagi na zaistniałe zaległości w spłacaniu rat leasingowych (...) spółka z o.o. wypowiedziała umowy leasingowe oraz odebrała (...) spółka z o.o. tabor samochodowy będący jej własnością.

Dowód: wyjaśnienia P. Ł. k. 314 – 318, k. 435-440, k. 1103 -1105, k. 1563v.- (...), pismo spółki (...) sp. z o.o. k.1639-1641

Oskarżony P. Ł. nie był karany sądownie.

Dowód: informacja o osobie oskarżonego z KRK k. 1536.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony P. Ł. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Przed Sądem oskarżony podtrzymał swoje stanowisko procesowe, zaprzeczył jakoby w momencie nabywania mąki od spółki (...) zamierzał nie dokonywać za nią płatności.

Oskarżony wyjaśnił, iż współpracę ze spółką (...)rozpoczął we wrześniu 2001r. Podał, iż w tym czasie kondycja finansowa jego przedsiębiorstwa była dobra. Dopiero w 2002r. w spółce (...)(...)pojawiły się problemy związane z eksploatacją posiadanego taboru samochodowego, zaczęły narastać zaległości z płatnościami w firmie leasingowej (...), z uwagi na wzrost cen na rynku (...)pojawiły się problemy związane ze zbyt wysoką ceną zakupionej od spółki (...)mąki. Na początku kwietnia 2002r. sytuacja firmy była zła, dlatego też oskarżony wystosował do spółki (...)pismo, z propozycją odpracowania należności poprzez wykonanie usług transportowych oraz obniżenia cen mąki. Oskarżony przeprowadził także kilka telefonicznych rozmów z A. G. (1), w których m.in. informował o trudnościach w otrzymywaniu zapłaty od swoich kontrahentów i wynikłych stąd opóźnieniach w płatnościach za pobraną mąkę. Pod koniec maja 2002r. spółka (...)wstrzymała dostawy mąki i zakończyła współpracę ze spółką (...)(...). P. Ł.podał, iż łącznie od września 2001r. do maja 2002r. A.(...) zamówiła towar na łączną kwotę wynoszącą około 900 000 zł, z czego

zapłaciła około 700 000 zł. Wskazał, że jeszcze po zakończeniu współpracy ze spółką (...) dokonywał jeszcze płatności w maju, czerwcu i lipcu 2002r. na kwotę ponad 80 000 zł. W lipcu 2002r. firma leasingowa (...) z W.w związku z zadłużeniem (...) spółki z o.o. odebrała jej cały sprzęt leasingowy i spółka utraciła możliwość spłacenia zadłużenia wobec kontrahentów m.in. spółki (...).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia P. Ł., w których tłumaczył powody nieuregulowania wszystkich należności na rzecz M.sp. j. zasługują na danie im wiary. Są logiczne i konsekwentne, co więcej poparte zostały dokumentami, choć nie w każdym aspekcie przedstawianych działań P. Ł. był w stanie uwiarygodnić je w ten sposób. Żaden jednak ze zgromadzonych w sprawie dowodów osobowych, ani też żaden z dokumentów nie stanowił wystarczającej podstawy do kwestionowania prawdziwości wyjaśnień oskarżonego, w szczególności tych, w których oskarżony wskazywał na brak zamiaru oszustwa wspólników (...). Podał on zbieg okoliczności, które doprowadziły zarządzaną przez niego spółkę do sytuacji, w której utraciła zdolność regulowania należności na rzecz kontrahentów. Brak jest takich dowodów, które by pozwoliły na odmówienie wiary tym wyjaśnieniom, w których wskazywał, iż zaprzestanie płatności za zamówioną mąkę spowodowane było nałożeniem się kilku niezależnych od siebie, niekorzystnych dla spółki (...) okoliczności. Oskarżony wskazywał w tym zakresie na trudności z uzyskaniem należności za wykonywane na rzecz innych kontrahentów usługi transportowe, trudności w sprzedaży mąki uprzednio nabytej od spółki (...) na rynku (...) oraz konieczność wykonywania napraw samochodów użytkowanych przez (...) spółkę z o.o., co powodowało zmniejszenie możliwości transportowych firmy, potrzebę generowania dużych środków finansowych na koszty napraw. Dowodów przeciwnych brak, natomiast dokładne prześledzenie działań podejmowanych przez oskarżonego oraz dokonywanych płatności twierdzenia P. Ł. uwiarygodnia.

Korespondujące z jego wypowiedziami zeznania złożyli świadkowie A. W. (2), J. B., A. K., a przede wszystkim A. W. (1), który zajmował w spółce (...) kontaktami handlowymi m. in. z (...) sp. z o.o. Większość zresztą okoliczności, które leżą u podstaw rozważań w niniejszej sprawie i mają znaczenie dla jej rozstrzygnięcia z punktu widzenia prawa karnego ma charakter bezsporny. W tym zakresie wyjaśnienia P. Ł. zgodne są z zeznaniami A. G. (1) oraz R. W. (1), choć oczywiście różnią się one co do oceny sprawy, wniosków z nich wypływających. Przedstawiane fakty są jednak zbieżne tak co do czasu nawiązania współpracy, jej zakresu i modelu, opóźnień w regulowaniu należności za wystawiane faktury oraz pozostałego zadłużenia. Rozbieżności między tymi dowodami dotyczyły przede wszystkim okoliczności, które nie miały znaczenia przy wyrokowaniu, np. świadczenia przez (...) sp. z o.o. na rzecz M. usług w zakresie pośrednictwa w nawiązywaniu współpracy z sieciami handlowymi. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie jawią się jako nieprzekonujące, skoro nie potwierdził ich ani pisemną umową zawartą z M., ani żadnym innym dokumentem poświadczającym współpracę w takim zakresie, ani wreszcie dokumentami, z których wynikałyby roszczenia z tego tytułu A.-u względem M.. Przecież ewentualne należności, do których odwoływał się P. Ł. w swoich wyjaśnieniach, powinny znaleźć wyraz bądź w wystawionej fakturze, bądź też w oświadczeniu o potrąceniu należności, tym bardziej, że przecież (...) sp. z o.o. nie była w sytuacji finansowej tak dobrej, by darować wierzytelność komukolwiek. Dokonana ocena nie prowadzi jednak do podważenia wiarygodności pozostałych wyjaśnień P. Ł.. Jest to okoliczność zupełnie poboczna, pozostająca z boku współpracy oskarżonego i pokrzywdzonych, która jest oceniana w przedmiotowym postępowaniu.

Bardziej istotną kwestią jest natomiast to, czy to wspólnicy M. namawiali P. Ł. do kontynuowania zamówień pomimo deklarowanych przez niego trudności ze zbytem oraz, czy rzeczywiście P. Ł. informował swoich kontrahentów o pogłębiającym się kryzysie w spółce (...) sp. z o.o. W tym pierwszym aspekcie wyjaśnienia oskarżonego są gołosłowne i jawią się jako nielogiczne. Nie ma innego dowodu, który potwierdzałby jego twierdzenia. Zaprzeczyli temu zgodnie A. G. (1) i R. W. (1), a ich zeznania w tej części są daleko bardziej przekonujące. Trudno przecież dostrzec sens w działaniach przywoływanych przez oskarżonego. Skoro już w tym momencie dochodziło do opóźnień w płatnościach i P. Ł. wspominał o trudnościach w regulowaniu należności, to niezrozumiałe byłoby nakłanianie go do zwiększenia dostaw. Wspólnicy M. podejmowaliby w tym zakresie zupełnie niepotrzebne i nielogiczne ryzyko. W ocenie Sądu w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na danie im wiary.

Sąd przyjął natomiast za wiarygodne wyjaśnienia P. Ł. co do tego, że informował kontrahentów o trudnościach zarządzanej przez siebie spółki. W aktach sprawy znajduje się jego pismo skierowane do A. G. (1) w kwietniu 2002 r., w którym zwracał uwagę na spadek cen mąki na rynku (...) i związany z tym problem braku konkurencyjności mąki zakupionej od M.. Nie był on zatem biernym obserwatorem zdarzeń, ale pozostawał w kontakcie z pokrzywdzonymi. Trudności z nawiązaniem z nim kontaktu pojawiły się już znacznie później i jawią się bardziej jako ucieczka przed powstałym problemem, z którym P. Ł. sobie nie poradził, niż zaplanowany już wcześniej sposób postępowania mający na celu dopełnienie zamiaru oszustwa.

W czasie, kiedy pojawiły się trudności finansowe A.C., zaległości w płatnościach za pobraną mąkę, P. Ł.kontaktował się telefonicznie z A. G. (1). Podczas tych rozmów, co wynika nie tylko z wyjaśnień oskarżonego, ale także w dużej mierze z zeznań A. G. (1), P. Ł.informował o przyczynach opóźnień w płatnościach, wskazywał m.in. na problemy w ściąganiu należności od swoich kontrahentów (k. 1581). Podobna treść ma przywołane już pismo z kwietnia 2002 r., w którym prosił o możliwość spłaty zadłużenia poprzez świadczenie usług transportowych. Prowadzone rozmowy z przedstawicielem spółki (...), jak również treść przywołanego pisma przekonuje o tym, iż P. Ł.nie chciał zatajać złej kondycji (...) spółki (...). Wobec istnienia trudności w swoim przedsiębiorstwie starał się znaleźć rozwiązanie, które pozwoliłoby na kontynuowanie współpracy ze spółką (...), stąd jego prośba skierowana do A. G. (1) o obniżenie cen mąki, czy propozycja świadczenia usług transportowych, które miałyby być zaliczone na poczet powstałych należności za pobraną mąkę. Znamienne jest stwierdzenie w tym piśmie, iż wobec trudnej sytuacji panującej na (...)ryнку mąki, niekonkurencyjność cen zakupionej mąki, przedstawiciele spółki (...)winni rozważyć kwestię dalszych dostaw, gdyż P. Ł.nie chciałby kupić mąki za którą nie byłby w stanie zapłacić. Jednocześnie oskarżony zwrócił się z prośbą o odpowiednio wcześniejszym poinformowaniu go o zaprzestaniu dostaw mąki, co miało mu pozwolić na uprzedzenie o tym fakcie swoich odbiorców na terenie W.(k.775). Z treści wyjaśnień oskarżonego, jak również z treści powoływanego pisma wynika, iż traktował on współpracę ze spółką (...)od początku poważnie i zależało mu na jej kontynuowaniu. Nie wynika z tej jego postawy, by miał on na celu wprowadzenie w błąd przedstawicieli spółki (...), czy też przedłużania okresu współpracy celem pobrania jak największej ilości mąki i osiągnięcia jak największej korzyści majątkowej kosztem spółki (...). Podobny obraz oskarżonego jako przedsiębiorcy przedstawili w swoich zeznaniach świadkowie A. W. (2), J. B., czy A. K.. Wszyscy oni mieli okazję współpracy z P. Ł., spółką (...)(...). A. W. (2) i J. B.wynajmowali mu magazyny, w których składował mąkę, z kolei A. K.był pracownikiem firmy leasingowej (...). Świadczenie zgodnie wskazywali na to, iż P. Ł.do chwili pojawienia się w jego spółce trudności finansowych był kontrahentem rzetelnym, który terminowo realizował swoje zobowiązania pieniężne. Żaden z tych świadków nie scharakteryzował P. Ł.jako przedsiębiorcy nieuczciwego, dążącego do doprowadzenia współpracujących z nim podmiotów do niekorzystnych rozporządzeń ich mieniem. Sąd uznał zeznania wszystkich powołanych świadków za prawdziwe. Są oni dla oskarżonego osobami obcymi, nie mieli więc żadnego uzasadnionego interesu w składaniu korzystnych dla niego zeznań. Złożone przez nich zeznania są obiektywne, jasne i rzeczowe. Znamienne jest również i to, że oskarżony P. Ł.w momencie pojawienia się trudności finansowych w spółce, wysłał pisma informujące o tym stanie rzeczy również do innych swoich wierzycieli i im także składał ofertę odpracowania należności finansowych w formie świadczenia usług transportowych (k.793-796). Jakkolwiek okoliczności te mają znaczenie drugorzędne dla ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie, nie dotyczą bowiem w sposób bezpośredni współpracy spółki (...)ze spółką (...), to bez wątpienia pozwalają na przedstawianie szerszego wizerunku P. Ł.jako przedsiębiorcy, czy też działalności prowadzonej przez spółkę (...)(...), który to wizerunek bardziej koresponduje z wyjaśnieniami oskarżonego niż z zarzutem przytoczonym w akcie oskarżenia.

W ocenie Sądu prawdziwe są także wyjaśnienia oskarżonego P. Ł. w tej części, w której wskazywał na fakt dokonania zapłaty za fakturę z dnia 3 listopada 2001r. wystawionej na kwotę 1 583, 60 złotych. Są one stanowcze i konsekwentne, a nadto, co najistotniejsze, znajdują potwierdzenie w dokumencie w postaci zestawienia faktur nierozliczonych, które wskazuje na brak ww. faktury pośród faktur nieopłaconych (nierozliczonych) – k. 476.

Jako wiarygodne Sąd uznał również zeznania pokrzywdzonych R. W. (1) i A. G. (1), przy czym dotyczy to faktów przez nich przytaczanych nie zaś podejrzeń i sugestii z ich strony, że zostali oszukani. Okoliczności przywołane w ich relacjach znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, z wyjątkiem wskazanych nieco wcześniej

rozbieżności, korespondują również z wyjaśnieniami oskarżonego. Jak już wyżej zaznaczono zdecydowana większość okoliczności ustalonych w niniejszym postępowaniu ma charakter bezsporny, zaś rozbieżności dotyczą zwykle okoliczności nieistotnych lub przynajmniej drugorzędnych oraz ocen i wniosków, których jednak Sąd nie brał pod uwagę, wyprowadzając na podstawie materiału dowodowego własne.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie zgromadzone w niniejszej sprawie dokumenty. Pochodzą one od podmiotów uprawnionych do ich wydania, zostały sporządzone w prawem przewidzianej formie, a w toku postępowania żadna ze stron nie zakwestionowała ich prawdziwości. Dotyczy to zarówno dokumentów uzyskanych od urzędów państwowych, jak i zaświadczeń przedkładanych w toku postępowania przez oskarżonego.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił, iż brak jest podstaw przypisania P. Ł. przestępstwa mu zarzucanego, czy też jakiegokolwiek innego mieszczącego się w granicach określonych w akcie oskarżenia. Nie sposób bowiem stwierdzić w jego zachowaniu znamion określających przestępstwo oszustwa.

W świetle zebranych dowodów oraz dokonanej powyżej ich analizy pod kątem wiarygodności nie może budzić wątpliwości, że oskarżony P. Ł. reprezentując sp. z o.o. (...) zawarł ze (...) spółki jawnej (...) umowę o dostawę mąki, której wyrazem były kolejne świadczone przez M. dostawy tego produktu w okresie od września 2001 r. do końca maja 2002 r. W wykonaniu tych umów spółka (...) przyjęła mąkę o łącznej wartości 876 706,08 złotych, dokonując świadczenia wzajemnego (zapłata za towar) o znacznie mniejszej wartości (582.159,69 złotych).

Nie budzi wątpliwości, że A. G. (1) i R. W. (1) rozporządzili swoim mieniem. To rozporządzenie było dla nich niekorzystne, skoro nie uzyskali w zamian świadczenia wzajemnego pełnej wartości. Jednocześnie spółka (...) uzyskała korzyść majątkową, gdyż otrzymała od kontrahenta mąkę o większej wartości, niż za nią zapłaciła. Nastąpiło więc w tej sytuacji przysporzenie majątku po jej stronie. Powyższe kwestie są w zasadzie bezsporne. Nie oznacza to wszystko jednak, że P. Ł. reprezentujący spółkę (...) popełnił zarzucane mu przestępstwo. Wskazane wyżej ustalenia uzasadniają pomiędzy stronami umowy spór cywilny, który jednak nie leży w gestii sądu karnego mającego rozstrzygnąć, czy zachowaniem swoim P. Ł. wyczerpał znamiona czynu zabronionego z art. 286 § 1 kk.

Stosownie do art. 286 § 1 k.k. odpowiada za oszustwo ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd (oszustwo czynne) albo wyzyskania błędu tej osoby (oszustwo bierne). Te elementy przedmiotowe muszą się mieścić w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania. Jeżeli choćby jeden z tych elementów nie jest objęty świadomością - nie ma oszustwa i jeśli któregoś z nich sprawca nie chce, lecz tylko nań się godzi - również nie ma oszustwa. Oszustwo może być przestępstwem popełnionym tylko umyślnie z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym, obejmującym cel i sposób działania.

Działanie sprawcy, określone w art. 286 § 1 k.k. jako doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, sprowadza się do trzech wymienionych w tym przepisie sposobów: wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu, wyzyskanie niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Jeżeli chodzi o dwa pierwsze sposoby działania, to zawsze przy ich stosowaniu warunkiem zrealizowania skutku jest błąd po stronie pokrzywdzonego. Może to być błąd co do osoby, błąd co do rzeczy, błąd co do zjawiska lub zdarzenia. W sytuacji wprowadzenia w błąd sprawca wywołuje w świadomości pokrzywdzonego fałszywe wyobrażenie (rozbieżność między rzeczywistością), zaś w przypadku wyzyskania błędu ta rozbieżność już istnieje, a sprawca nie koryguje jej, lecz korzysta z tego błędu dla uzyskania przez siebie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji majątkowej (tak też SN w wyroku z 02.12.2002 r. IV KKN 135/00 - LEX).

Pomimo że (...) sp. z o.o. w wyniku transakcji z M. uzyskała realną i nieproporcjonalną w stosunku do swojego świadczenia wzajemnego korzyść majątkową, zaś pokrzywdzeni dokonali niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, to dla przypisania oskarżonemu przestępstwa konieczne jest jeszcze ustalenie, że oskarżony doprowadził do takiej sytuacji celowo, wprowadzając w błąd kontrahenta, bądź też wyzyskując jego błąd.

Oczywiste jest, że pokrzywdzeni, przekazując kolejne partie mąki, zakładali, iż uzyskają w zamian pieniądze w umówionej ilości. Jest to istota umowy dostawy (lub kupna – sprzedaży) i druga strona umowy, czyli P. Ł. zobowiązał się do zapłacenia za mąkę. Tylko dlatego do zawarcia umowy doszło. O wprowadzeniu w błąd jako o znamieniu czynu z art. 286 § 1 kk można jednak byłoby mówić wówczas, gdyby P. Ł., składając kolejne zamówienia, wiedział, że nie zapłaci za nie. Niewystarczające byłoby nawet ustalenie, że podejrzewał on, iż sytuacja majątkowa zarządzanej spółki jest tak zła, że może w przyszłości mieć trudności z uiszczeniem należności (zamiar ewentualny). W obrocie między podmiotami gospodarczymi zawsze jednak trzeba mieć na uwadze występujące zawsze ryzyko gospodarcze. (handlowe). Sprowadza się ono przede wszystkim do obejmowania zgodą ewentualnych przesunięć terminów płatności, niekiedy zaś do zagrożenia (ale nie pewności) nieotrzymania zapłaty za dostarczane towary lub usługi. Na gruncie przedmiotowej sprawy element wprowadzenia kontrahenta w błąd ma kluczowe znaczenie, bo to na nim opiera się kwestia odpowiedzialności oskarżonego.

Współpraca pomiędzy spółką (...) i spółką (...) rozpoczęła się we wrześniu 2001r. Poprzedzona została, co wynika wprost z zeznań przedstawiciela M. - A. G. (1), pozytywną weryfikacją spółki (...), jej kondycji finansowej. Na dobrą sytuację w zarządzanej przez siebie spółce wskazywał w swoich wyjaśnieniach również P. Ł., podając, iż w tym czasie przedsiębiorstwo (...) funkcjonowało na rynku już czwarty rok, świadczyło usługi transportowe m.in. na rzecz tak dużych podmiotów jak firma (...), czy N. C.. Nawiązując współpracę z M., spółka zmierzała do poszerzenia swojej aktywności, oferty na rynku. Z powoływanymi okolicznościami pozostają w zgodzie dane uzyskane w toku postępowania z Urzędu Skarbowego w W., z których wynika, iż przychody spółki (...) w okresie podjęcia współpracy ze spółką (...), tj. w 2001r. osiągnęły kwotę 1.271.413,94 złote. Jakkolwiek wypracowany w tym roku dochód wyniósł tylko 1.400 złotych, jednakże okoliczność ta żadną miarą nie może wskazywać na katastrofalną sytuację finansową spółki. W roku 2001 spółka (...) nie posiadała żadnych zaległości podatkowych. Miała wprawdzie zadłużenie z tytułu składek na rzecz Funduszu Ubezpieczenia Zdrowotnego, Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednakże wielkość tych zaległości nie wskazuje na stałe, utrzymujące się zaległości w regulowaniu płatności, a tym samym na złą kondycję finansową spółki. Powszechnie wiadomym jest bowiem, iż wiele z firm istniejących i prosperujących na rynku boryka się niejednokrotnie przez długi, czy nawet bardzo długi okres czasu z trudnościami finansowymi, posiada zaległości w zakresie płatności składek, jednak mają one charakter przejściowy w związku ze zmiennymi warunkami rynku, niestabilnymi tendencjami. Nie sposób przecież przyjąć, że w każdym przypadku podpisania kontraktu przez podmiot mający zadłużenie, dochodzi do celowego wprowadzenia w błąd i oszustwa, jeśli później nie zostanie umowa w całości wykonana. Bez wątplenia sytuacją najbardziej klarowną i pożądaną z punktu widzenia obrotu gospodarczego byłaby taka, w której kontrakty byłyby zawierane przez bardzo dobrze prosperujące podmioty gospodarcze, które by dokonywały płatności za zakupione towary i usługi w umówionym terminie, jednak powszechnie wiadomym jest, iż w obrocie gospodarczym często występują sytuacje odmienne.

Współpraca pomiędzy spółką z o.o. (...) i spółką jawną (...) trwała przez okres 9 miesięcy, tj. od początku września 2001r. do końca maja 2002r. Okres ten był więc na tyle długi, aby móc przeanalizować charakter, specyfikę tej relacji gospodarczej. Jak wynika ze znajdujących się w aktach sprawy dokumentów (np. zestawienie rozliczonych faktur), spółka (...) przez większą część tego okresu regulowała (choć z opóźnieniem) swoje należności. Dokonała zapłaty za mąkę zakupioną od września 2001r. do 17 marca 2002r., tj. w przeważającym okresie współpracy. Łącznie w tym okresie zapłaciła za około 60 faktur na łączną kwotę 582.159,69 złotych, a zatem uiszczyła blisko 70% wartości dostarczonej mąki. Okoliczności te, w szczególności zaś wysokość kwoty uiszczonej przez A. C., stanowiące i konsekwentne w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego P. Ł., wreszcie fakt, że ostatnie płatności były dokonywane nawet po zaprzestaniu dostaw, przeświadczają o tym, iż współpraca między tymi dwoma podmiotami miała charakter realny. Nie była to sytuacja, w której pierwsze płatności miały na celu jedynie wzbudzenie zaufania u dostawcy, by później móc składać coraz większe zamówienia, za które wpłaty już nie wpływały. Kondycja (...) spółki (...) w momencie, kiedy rozpoczęła współpracę ze spółką (...) choć nie była idealna, z całą pewnością jednak umożliwiały wywiązywanie się przez długi okres z zaciąganych zobowiązań. Dowodzą tego okoliczności sprawy i rzeczywiste wpłaty, które złożyły się na sumę znacznej wartości. Współpraca A. C. i M. była rozciągnięta w czasie. Dziewięć miesięcy w obrocie gospodarczym może stanowić bardzo długi czas. Przecież niejednokrotnie do upadków podmiotów gospodarczych dochodziło w

niespełna miesiąc. Zrozumiałe jest zatem, że przez te 9 miesięcy sytuacja finansowa A. C. mogła zasadniczo się zmienić. Tak też było w rzeczywistości, co wyjaśniał oskarżony, a przyjął jako wiarygodne Sąd. W tej sytuacji nie można oceniać zamiaru P. Ł. istniejącego w 2001 r. wyłącznie przez pryzmat tego, że w połowie roku 2002 spółka (...) utraciła możliwość regulowania swojego zadłużenia. Z ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie wynika, że zdarzenia decydujące o trudnościach finansowych wystąpiły mniej więcej w czasie, gdy oskarżony informował M. o trudnościach i przedstawiał propozycje rozwiązania narastających problemów (pismo z kwietnia 2002 r.). Mimo to wciąż płacone były należności za mąkę dostarczoną wcześniej. W kwietniu 2002 r. zapłacono została kwota ponad 80.000 złotych, w maju 2002 r. blisko 40.000 zł. Były to kwoty niewiele mniejsze aniżeli wartość mąki zamówionej w tych miesiącach. O tym, że te zamówienia również czynione były w dobrej wierze wnioskować można nie tylko z wyjaśnień P. Ł., ale również z faktu, że nawet po zakończeniu współpracy w miesiącach czerwiec i lipiec 2002 r. A. C. uiściła 49.625,10 złotych na rzecz M..

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania, Sąd stanął na stanowisku, że nie sposób udowodnić P. Ł., iż już od 3 listopada 2001 r. i do końca współpracy miał on zamiar wprowadzenia w błąd właścicieli spółki jawnej (...) co do możliwości płatniczych prowadzonego przez siebie przedsiębiorstwa oraz doprowadzenia ich w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w poprzez niezapłacenie za dostarczony towar w całości. Już wyżej Sąd wskazał, że A. G. (1) i R. W. (1) mieli świadomość kondycji (...) spółki (...), a o pojawiających się trudnościach byli informowani bezpośrednio przez P. Ł., który prowadził z A. G. (1) rozmowy telefoniczne i w kwietniu 2002 r. wystosował do niego pismo, w którym informował go m.in. o przyczynach opóźnień w płatnościach. Obaj właściciele spółki (...) byli przy tym na bieżąco informowani o wielkości zadłużenia spółki (...). Na tę okoliczność wskazywał wprost w swoich zeznaniach A. W. (1), który był w tym czasie zatrudniony w dziale sprzedaży. Podał on, iż normą było przedstawianie członkom zarządu regularnych wydruków obrazujących wielkość zadłużenia kontrahentów, w tym też spółki (...), dokonywanych przez nich płatności.

Spółka (...) od samego początku współpracy ze spółką (...) swoje płatności otrzymywała z opóźnieniami wynoszącymi od 2 do 3 miesięcy, co bezpośrednio wynika z załączonego do akt sprawy zestawienia faktur rozliczonych (k.475). Sytuacja taka, pomimo określonego na fakturach miesięcznego terminu płatności, była akceptowana przez właścicieli spółki jawnej. Pomimo pełnej informacji dotyczącej ilości pobranego towaru i istniejących zaległości w płatnościach, kontynuowali oni współpracę z A. C. do końca maja 2002r. Nie zaprzestali dostaw, kiedy okazało się, że płatności są realizowane z opóźnieniem, co więcej z żadnego dowodu nie wynika, że te opóźnienia spowodowały z ich strony jakąkolwiek reakcję wobec kontrahenta. Nie zaniechali dostaw nawet wówczas, gdy P. Ł. ujawnił na przełomie pierwszego i drugiego kwartału 2002 r. piętujące się przed zarządzaną przez niego spółką trudności. W ocenie Sądu pokrzywdzeni uświadamiali sobie więc ryzyko związane z dalszymi dostawami, z całą pewnością dotyczące nieterminowych płatności. Biorąc również to pod uwagę, trudno w tej sytuacji wywodzić, że przed zawarciem umowy z P. Ł., czy też w czasie jej trwania zostali wprowadzeni w błąd co do możliwości i woli zapłaty, skoro mieli pełną świadomość tego, że ze względu na trudności (...) spółki (...) zapłaty tej mogą nie uzyskać, a niemal na pewno nie będzie ona dokonana w ustalonym terminie. Właśnie ten element stanowi zasadniczą różnicę, pomiędzy niekaralnym niewywiązaniem się z kontraktu a oszustwem. Takie właśnie niekaralne niewywiązanie się z umowy, co oczywiście rodzi skutki cywilnoprawne, lecz nie stanowi przestępstwa, miało miejsce w przypadku współpracy P. Ł. ze spółką (...) (vide także wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 6 listopada 2012r. w sprawie II Aka 313/12).

Istotnym jest także to, iż oskarżony, pomimo zakończenia w maju 2002r. współpracy ze spółką (...), w okresie od czerwca 2002r. do końca lipca 2002r. na poczet zobowiązań względem firmy (...) dokonał wpłat o łącznej wysokości wynoszącej 49.625,10 złotych. Okoliczności te przeświadczają o istnieniu po stronie oskarżonego woli spłaty istniejących zobowiązań pieniężnych wobec spółki (...). P. Ł. zaprzestał tych płatności dopiero w lipcu 2002r., kiedy to spółka (...) wypowiedziała spółce (...) umowy leasingowe i odebrała cały tabor samochodowy, tym samym uniemożliwiając jej dalsze prowadzenie działalności gospodarczej. Sąd nie potraktował jako przesadzającego o zamiarze P. Ł. faktu, że w lipcu 2002 r. zerwał kontakty z A. G. (1) i R. W. (3) i nie odbierał od nich telefonów. Jeszcze raz podkreślić trzeba, że we wcześniejszym okresie taki kontakt utrzymywał, nie ukrywał pojawiających nietrudności, składał deklaracje, z których się wywiązywał, przedstawiał wreszcie propozycje alternatywnego wywiązania się ze

swoich zobowiązań. Fakt, że później takiego kontaktu nie kontynuował mógł się wiązać z tym, że po zaprzestaniu działalności przez A. C. nie miał nic do zaoferowania właścicielom M.. Nawet jeśli rozpatrywać to jako nielojalność, to zdecydowanie zbyt daleko idącym wnioskiem byłoby przydawanie tej okoliczności decydującej dla oceny zamiaru, tym bardziej, gdy zważyć, że jeszcze w dniu 30 lipca 2002 r. dokonał ostatniej płatności. Skoro miały się ukrywać w związku z wcześniej podjętym zamiarem oszustwa, niezrozumiałe byłoby dokonywanie kolejnych wpłat, zwłaszcza że warunkowały one nowych dostaw maki.

Na podstawie zgromadzone w sprawie dowodów nie sposób wykazać stanowczo umyślności w działaniu P. Ł. co do zarzuconego mu czynu, tym bardziej nie sposób przypisać mu zamiaru bezpośredniego przestępstwa oszustwa. Jak już wyżej wskazano sprawca przestępstwa z art. 286 § 1 kk musi działać w pełni świadomie, obejmować wszystkie znamiona tego czynu swoją wolą, swoim bezpośrednim zamiarem. Musi on zatem chcieć nie tylko osiągnięcia korzyści majątkowej wskutek doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, ale również musi chcieć osiągnąć ten skutek poprzez wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego, bądź też wyzyskanie jego błędu. Musi obejmować swoją świadomością wszystkie aspekty zdarzenia. W przedmiotowej sprawie nie można mówić o zamierzonym (celowym) wprowadzeniu w błąd kontrahentów ani co do sytuacji finansowej A. C., ani co do braku zamiaru zapłacenia za dostarczoną mąkę. Nie znalazł także potwierdzenia w dowodach bezpośredni zamiar P. Ł. doprowadzenia właścicieli M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Ono istotnie nastąpiło, jednakże wyniknęło z okoliczności, których oskarżony nie był w pełni świadomy, których nie był w stanie znać w chwili składania zamówień. Z uwagi na to konieczne było uniewinnienie oskarżonego, albowiem nie popełnił on przestępstwa.

Na podstawie art. 29 ust.1 ustawy - Prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz ustanowionego obrońcy z urzędu adw. M. M. koszty w wysokości 1.200 zł (w tym 276 zł tytułem zwrotu podatku od towarów i usług), bowiem nie zostały one opłacone.

Wobec uniewinnienia oskarżonego P. Ł. kosztami postępowania należało obciążyć Skarb Państwa (art.632 pkt 2 kpk).